

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร
ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญ
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจำหน่ายหนี้สูญของ
มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับข้อ ๕๓ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารการเงินและ
ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๐ สภามหาวิทยาลัยศิลปากรในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๑
เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญ
พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศิลปากร

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศิลปากร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเงินและ
ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารการเงินและทรัพย์สิน
ของมหาวิทยาลัย

“ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ทั้งที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของ
มหาวิทยาลัย และที่ไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของมหาวิทยาลัย

“หนี้สูญ” หมายความว่า หนี้ซึ่งได้ดำเนินการจำหน่ายเป็นหนี้สูญตามข้อบังคับนี้
แล้ว และให้หมายความรวมถึงหนี้ขาดอายุความซึ่งได้ดำเนินการจำหน่ายเป็นหนี้สูญตามข้อบังคับนี้แล้วด้วย

“การจำหน่ายหนี้สูญ” หมายความว่า การโอนปรับปรุงทางบัญชีเพื่อจำหน่าย
หนี้สูญออกจากบัญชีลูกหนี้ในกรณีที่มหาวิทยาลัยไม่สามารถเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้รายนั้นได้เป็นที่
แน่นอนแล้ว

ข้อ ๔ หนี้สูญที่จะจำหน่ายจากบัญชีลูกหนี้ต้องเป็นหนี้ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นหนี้ทั้งที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของมหาวิทยาลัย และที่
ไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของมหาวิทยาลัย

(๒) ต้องเป็นหนี้ที่ยังไม่ขาดอายุความและมีหลักฐานโดยชัดแจ้งที่สามารถฟ้อง
ลูกหนี้ได้

๑
ทรศ